kucak

Çocuk Dergisi

Ağustos 2018, Sayı:121 ISSN 1300-8587

TEMEL ÖĞRETİLERİMİZ

TANRI'NIN İŞLERİ

Dünyamızı Sevelim, Koruyalım

FİYATI: 12 TL

İÇİNDEKİLER

02 TEMEL ÖĞRETİLERİMİZ - TANRI'NIN İŞLERİ

08 ÖYKÜ - TANRI'NIN KURDUĞU EV

14 SORUYORUM

16 ELİŞİ

18 KUTSAL KİTAP VE ARKEOLOJİ

20 UZAYDA CANLI VARLIKLAR VAR MI?

22 KUTSAL ÖYKÜLER

24 BEN KİMİM?

KUCAK
Çocuk Dergisi

SAHİBİ
KUÇAK LTD. ŞTİ. ADINA
İBRAHİM DEVECİ

SORUMLU
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
İBRAHİM DEVECİ

YAYIN KOORDİNATÖRÜ
ŞAFAK DEVECİ

RESİM VE GRAFİK TASARIM
ŞAFAK DEVECİ
HANNAH BECKER

YAZILAR
ŞAFAK DEVECİ
KEVSER DEVECİ
BELGÜZAR TOZAN
MERYEM BALIKÇIOĞLU
KENAN ABİ
MARC MADRIGAL

ADRES
BİŞKEK CAD. 30.SOK. 44/11
EMEK, ANKARA

BASKI
TEKİN SELEFON
K.KARABEKİR CD. 105 / 28
İSKİTLER / ANKARA

YAYIN TÜRÜ VE ŞEKLİ
YEREL SÜRELİ YAYIN,
İKİ AYDA BİR, TÜRKÇE

14.09.2018

Merhaba Değerli Çocuklar,

Yaz tatiliniz nasıl geçti? Şöyle kısaca bir düşünün bakalım. En çok aklınızda kalan şey neydi? Sizi en çok sevindiren ve sizi üzen bir şeyi hatırlamaya çalışın. Hayat bu şekilde devam ediyor. Bazen seviniyoruz, bazen de maalesef üzülüyoruz... Ama unutmayın her şeyi anlayamasak da şunu iyi biliriz; "Tanrı her durumda iyiliğimiz için etkindir".

Bu sayımızda "Tanrı'nın işleri" konusunu ele aldık. Her bir insanın uğraştığı işleri ve sorumlulukları vardır, peki Tanrı ne ile uğraşır?

İlerleyen sayfalarda göreceğiniz gibi Tanrı her şeyi yaratan olduğu için yaratma işlevi vardır. Aynı zamanda yarattığı her şeyin devamını, sürekliliğini sağlar. Çocuklar yaratılışın devam eden unsurlarına bir bakın; bebekler doğar, ağaçlar meyve verir, yağmur yağar, gezegenler bir yörünge üzerinde dönerler... Yani Tanrı tüm evreni yaratan ve aynı zamanda bu evreni yönetendir.

Bunun yanında Tanrı en çok da insanlarla ilgilenir, çünkü kendi benzeyişinde yaratmıştır. Onların yaşantıları, kararları, seçimleri Tanrı tarafından gözlemlenir. İnsanlar en sonunda bir şekilde Tanrı'nın yargısına maruz kalacaklardır. Bazıları İsa Mesih aracılığı ile Tanrı'nın kurtarışına ererken maalesef bazıları da Tanrı'nın gazabına maruz kalacaklardır. O zaman nasıl ve kimin için yaşadığımız çok önemlidir. Tanrı'nın isminin yüceltilmesinden çok hoşlanır.

Hepinize harika bir eğitim öğretim yılı diliyorum... Umarım bulunduğunuz sınıfta ve okulda bir yıldız gibi parlarsınız. Elbette iyi notlar, başarı önemlidir ama karakter, söz ve davranışlarınızla da parlarsınız.
İyi okumalar!

İbrahim Abi / ibrahimabiye@gmail.com

TEMEL ÖĞRETİLERİMİZ

TANRI'NIN İŞLERİ

Merhaba Sevgili Çocuklar,

Uzun bir yaz döneminin ardından yeniden sizlerle buluşmanın sevinci içerisindeyiz. Mevsimler değişirken Her Şeye Egemen Olan Tanrı'nın gücünün ve görkeminin yaratılış üzerinde nasıl etkin olduğunu fark ediyor musunuz? Mezmur yazarı Davut 63:2'de *"Kutsal yerde baktım sana, gücünü, görkemini görmek için"* diye Tanrı'ya sesleniyor. Çocuklar biz de Davut gibi Tanrı'nın görkemini, harika işlerini görmek için Tanrı'ya doğru bakalım. O kendini bize açıklayan Tanrı'dır.

Çocuklar bir soruyla başlamak istiyorum. "Sizin Tanrınız, inandığınız Tanrı ne kadar büyük?". Eğer Tanrı'yı tanımıyorsak O'nun ne kadar büyük olduğunu da bilemeyiz. Bu nedenle Tanrı hakkında gerçekleri öğrenmeye gayret göstermeliyiz. Kutsal Kitabımız'ı okumak ve dua aracılığıyla Tanrı'yla zaman geçirmek bu nedenle çok önemlidir. Kutsal Kitabımız aracılığıyla Tanrı'nın kimliği, işleri, istekleri ve amaçları hakkında pek çok şey öğrenebiliriz. Geçen dergimizde Tanrı'nın sıfatlarını (niteliklerini) öğrenmiştik. O'nun sıfatları ne kadar sınırsız, ne kadar yüce ve benzersizdir. Bu dergimizde de Tanrı'nın işlerine yakından bakacağız.

Tanrı'nın ilk işi neydi sizce? Evet bildiniz! Tabii ki yaratmak! Tanrı buyruğuyla tüm evreni yarattı. Gökteki güneşi, ayı, yıldızları, Dünya'yı, dağları, taşları, ağaçları ve canlıları yarattı

DOKTRİNLERİMİZ

(Yar.1). Tanrı'nın ilk işi yaratmaktı. Tanrı'nın yarattığı kuşları, böcekleri, çiçekleri incelemek hoşunuza gidiyor mu? Kimi zaman küçücük bir böceğin üzerindeki renk ve desenler beni hayrete düşürüyor. Peki çocuklar Tanrı'nın diğer işleri neydi acaba? Tanrı evreni yarattıktan sonra kendi haline bırakmadı. Yarattıklarını korumakta ve yaratılışını sürdürmektedir (Mez.104). Mükemmel yarattığı Aden bahçesindeki Adem ve Havva'nın günaha düşüşüyle tüm insanlığı etkileyen günahtan kurtarma ve son geldiğinde tüm insanlığı yargılama Tanrı'nın işleridir.

Çocuklar Tanrı'nın işleri Tanrı'nın planını yansıtır. Tanrı işlerini yaparken bir amaç için yapar. Bu amacı gerçekleştirirken de hem bizim hayatımızda hem de dünyada istediği kişileri ve şeyleri, istediği şekilde ve istediği zamanda kullanır. Tanrı'nın amacı iki önemli durumu kapsar; Tanrı'nın adının yüceltilmesi ve bizim iyiliğimizdir.

Tanrı'nın sıfatlarını konusunu işlerken O'nun sonsuz, her şeye gücü yeten ve her şeye egemen, kutsal, adil, seven ve lütufkar olduğunu öğrenmiştik. Tanrı kendi tasarısını gerçekleştirirken bütün bu sıfatlarına uygun bir şekilde davranmaktadır. O'nun planlarının bizim isteklerimize uymadığı zamanlar vardır. Bundan dolayı Tanrı'nın planlarına kötü, zalimce diyemeyiz. Unutmayın çocuklar her şey Tanrı'nın adının yüceliği ve bizim iyiliğimiz içindir. Bazen bunu tam ve doğru şekilde anlayamıyoruz. Çünkü bizim aklımız da duygularımız da sınırlıdır. Yukarıda Tanrı'nın işlerinden birinin yaratmak ve yarattığını koruyup, yaratılışı sürdürmek olduğunu söylemiştik. Tanrı bütün evreni ve yaşadığımız dünyayı kendi sözüyle yarattı. Tanrı tüm dünyayı kendi görkemiyle doldurdu ve dünya O'nun görkemini yansıtır (Mez.19). Tüm yaratılış Tanrı'ya bağımlıdır. Çocuklar artık yaratılış, doğa, insanlar ve aslında her şey maalesef Tanrı'nın ilk yarattığı gibi değildir. Günah yüzünden bozulmuştur. Ama yine de Tanrı yaratılışı sürdürmek için gücüyle etkindir. Bir düşünelim, güneş olmasaydı ne olurdu? Yağmur yağmasaydı ne olurdu? Bir anda bütün hayvanlar ölseydi ne olurdu? Bu soruları daha da çoğaltabiliriz.

DOKTRİNLERİMİZ

Yaratılmış olan her şey Tanrı'ya bağımlıdır. Sadece güneş, ay, ağaçlar, hayvanlar değil, biz de Tanrı'ya bağımlıyız. Üstelik bizim Tanrı'nın yarattıkları üzerinde kahyalık sorumluluklarımız vardır (Yar.1:26-28). Tanrı'nın yarattığı doğayı korumak, geliştirmek ve doğru bir şekilde kullanmak için gayret göstermeliyiz. Peki sadece doğayı mı korumalıyız? Elbette hayır. Tanrı bizi yarattığına göre kendimizi de korumalıyız. Bedenlerimize zarar verecek her şeyden uzak durmaya çalışmalıyız (1.Kor.6:19,20).

Tanrı'nın koruma işi her şeyi kapsamaktadır. Tanrı doğayı koruduğu gibi kendi çocuklarını da korur. Çünkü Tanrı bizi sonsuz bir sevgiyle seven, bizi kucaklayan, bize lütuf gösteren ve ihtiyaçlarımızı görüp karşılayan bir Tanrı'dır. Belki bazılarınızın aklına şu soru gelmiştir. Tanrı bizi koruyorsa neden hala dünyada kötülük var ve biz bu kötülükten etkileniyoruz? Çünkü dünyada günah hala hüküm sürmektedir. İşe bu yüzden Tanrı'nın kurtuluş planı vardır. Bu plan İsa Mesih'in ikinci gelişiyle tamamlanmaya başlayacaktır. Tanrı Aden bahçesini ve bu harika bahçede de Adem ve Havva'yı yarattı. Onlar için her şey serbestti, tek bir şey dışında. Bahçe-

nin ortasında bulunan ağacın meyvesinden yemeyeceklerdi. Ama Şeytan yılan kılığında bahçeye girdi ve Adem ve Havva'nın yasak meyveden yemesi için onları kandırdı. İşte o zaman Tanrı'ya karşı itaatsilik ettiler ve günah işlediler. Tanrı Adem ve Havva'yı Aden bahçesinden kovdu ve böylece günah hızla dünyaya yayıldı. Günahtan tüm yaratılış ve tüm insanlık etkilendi. Tanrı o kadar merhametli ve sevgi dolu ki çocuklar, insanları günahtan ve günahın yargısında kurtarmak için mükemmel bir kurtuluş planını uygulamaya başladı. Tanrı'nın kurtuluş planının uzun bir öyküsü var. Bunu dergimizin ilerleyen sayısında detaylı bir şekilde işleyeceğiz. Tanrı'nın kurtuluş planı İsa Mesih'in yani Tanrı'nın biricik Oğlu'nun çarmıhta tüm dünyanın günahı için kendini feda edip ölmesi ve üçüncü gün dirilmesiyle zirveye ulaşmıştır. Yani İsa Mesih'e kim iman ederse günahın tutsaklığından ve yargısından sonsuza dek kurtulmuş olacaktır.

Çocuklar günah çok ama çok ciddi bir kavramdır. Tanrı'nın planına tamamen aykırıdır ve günahın sonucu ölümdür. Günah dünyayı mahvetmektedir ve bu yüzden Tanrı dünyayı korumak için günahı yargılar. Tanrı'nın yargı kürsüsü kurulacaktır. Hem İsa Mesih'e iman etmemiş olanlar hem de İsa Mesih'e iman edenler yargılanacaktır. Ama bu iki yargı birbirinden farklı olacaktır. İsa Mesih'e iman etmiş

olanlar günahlarından dolayı yargılanmayacaklardır. Çünkü İsa Mesih çarmıhta ölümüyle günahın bedelini ödemiştir. İmanlılar yaptıkları ve yapmadıkları şeyler için yargılanırken, alacakları ödüller için bu yargıdan geçecektir (Rom.14:10, 2.Kor.5:10).

Yargılanmak kelimesi kulağa hiç hoş gelmiyor öyle değil mi çocuklar. Ama Tanrımız adildir ve adaletini yargılamasıyla gösteriyor. Tanrı kötüleri cezalandırmak için yargılarken, doğruları da beraat etmek için yani yargıdan kurtarmak için yargılayacaktır. Aslında yargı bizim günahın ne kadar kötü olduğunu anlamamıza yardım ediyor.

O zaman çocuklar bir gün yargılanacağımız bilerek, Tanrı'ya ve sözüne itaat edelim. Tanrı'nın bizi terbiye etmesine izin verelim (İbr.12:4–11). Doğruluk yollarında yürüyelim. Günah işlediğimiz zaman tövbe edelim (2.Kor. 7:7–10, 1.Yu. 1:9).

Tanrı'nın sevinci ve esenliği hepinizin yaşamlarını doldursun...

ÖYKÜ

Tanrı'nın Kurduğu Ev

Ortada hiç bir şey yokken, birden bire güçlü bir rüzgar tozu dumana kattı ve daha gökyüzü kararmaya bile fırsat bulamadan yağmur yağmaya başladı. Saniyeler içerisinde yağmur damlaları doluya dönüşüp çatıları adeta savaş davulları gibi dövmeye başladı. Eren, babaannesiyle dedesinin yaşadığı köy evinin camından bahçeye doğru baktı ama bir yaşındaki Kangal köpeklerini, Badem'i orada göremedi.

"Dede! Babaanne!" diye bağırdı. "Badem hiçbir yerde yok!" Bunun üzerine dedesi de Eren'in yanına geldi ve birlikte camdan dışarıya bakmaya başladılar. Dedesi, "Merak etme yavrum," dedi "Badem akıllı köpektir. Muhtemelen arka bahçeye gidip çatının altına saklanmıştır. Ona bir şey olmaz."

Ama Eren bundan o kadar da emin değildi. Evet, Badem iri yarı bir köpekti. Açık kahve badem rengi harika tüylere sahip bir Sivas Kangalıydı. Ama ne de olsa o sadece bir yavru köpekti. Geçen yaz, babaannesiyle dedesi Badem'i ilk aldıklarında, Eren onun eğitimine yardımcı olmuştu. Badem artık bir yaşını bitirmişti ve Eren'le ikisi her gün birlikte yakalama antrenmanı yapıyor, kuş kovalıyor, dere boyunca koşuyor ve yorulunca da uzanıp bulutları izliyorlardı. Eren, Bademin neyi sevip sevmediğini, onu neyin mutlu edip neyin korkuttuğunu bilirdi. Dolayısıyla aniden bastıran dolu, şimşek ve gök gürültüsünün Badem'i de en az kendisi kadar korkuttuğundan emindi.

Eren, tam o esnada babaannesinin içerden "Badem'i buldum!" diye bağırdığını duydu. Dedesiyle birlikte pencereleri ön kapıya bakan oturma odasına koştular. Badem, golf topu büyüklüğündeki buz kütlelerinin vücuduna çarpmasına aldırış etmeden araba yolunun tam ortasında, adeta nöbetçi asker gibi duruyordu. Ne zaman gök gürlese o da yüksek sesle ve şiddetli bir biçimde havlıyordu.

Dedesi, başını iki yana sallayıp gülümseyerek, "Galiba bizi gök gürültüsünden

korumaya çalışıyor!" dedi. Daha sonra ön kapıya, Badem'i çağırmaya gitti; "Buraya gel kızım!" diye bağırdı. "Gel bak biz buradayız, iyiyiz. İçeri gel de kurulan!"

Badem başını çevirip sahibine baktı. Bir an tereddüt etti ama Eren'in de orada olduğunu ve kendisini çağırdığını görünce onlara doğru koşmaya başladı ve her zamanki gibi Eren'i yere yıkıp geçti. Sonra oturma odasına girip herkesi ve her şeyi sırılsıklam edene kadar üzerindeki erimiş buzları silkeledi.

Eren'in babaannesi koşarak odadan çıktı ve evdeki en büyük, en eski havluyu kapıp oturma odasına getirdi. Havluyu Eren'e uzatırken "Al da şu deliyi kurula bakayım!" dedi.

Eren havluyu Badem'in üzerine atıp onu bir güzel sardı. Bir yandan ona sarılırken diğer yandan da tüylerini kuruluyordu. Eren Badem'i kuruladıkça Badem de başını çevirip Eren'i yalamaya çalışıyordu. Eren, Badem'in ıslak yalamalarından kurtulmak için yüzünü kapatmaya çalışırken, "Dede, sence Badem gerçekten de bizi gök gürültüsünden mi korumaya çalışıyordu?" diye sordu.

Dedesi kendinden emin bir biçimde, "Bence kesinlikle öyle!" diye cevapladı. "Kangallar böyledir. Tanrı onları bunun için yaratmış. Vücutlarındaki her hücre, sahiplerini korumaya programlı. Görmedin mi? Nasıl da vücuduna vuran dolulara aldırış etmeden bizi gök gürültüsünden korumaya çalışıyordu!"

Eren Badem'in kuyruğunu kurularken Badem de onu bir kez daha ıslak bir biçimde yaladı. Eren, "Dede" diye söze başladı, "Diyorum ki Badem'e bir kulübe yapsak ya? Ne dersin? Belki o zaman yağmur yağdığında dışarda kalıp ıslanmaz."

Dedesi güldü, "Bizi koruması gerektiğini düşündüğü sürece dışarıda duracaktır... Ama haklısın, biz evde yokken kullanabileceği korunaklı bir kulübesi olsa fena olmaz. Hatta içinde de yumuşak, kuru battaniyeler sereriz..." Dedesi bu son cümleyi söylerken yan gözle babaannesine bakmıştı.

Babaannesi kesin bir ifadeyle, "Benim battaniyelerimi kullanamazsınız!" dedi. Ama yüzünde dostça bir gülümseme vardı.

Eren büyük bir hevesle isteğini tekrarladı; "Dedeciğim, bir kulübe yapamaz mıyız? Barakada bir sürü tahta var!"

Dedesi sakince konuşmaya başladı,"Bak oğlum, bir kulübe yapabiliriz. Ama bu işler bir gecede olmaz. Planlama yapmamız lazım, Badem'in ölçülerini hesaba katarak bir takım çizimler yapmamız lazım, doğru malzemenin ne olduğunu belirlememiz ve bu işi ne kadar zamanda yapabileceğimizi hesaplamamız lazım. Hem sen önümüzdeki hafta amcanın oğlu Batuhan'la zaman geçirmek istediğini, birkaç gün onlarda kalacağını söylememiş miydin?"

Eren bir an düşündü. "Peki Batuhan buraya gelse nasıl olur? Hem köpek kulübesini yapmamıza yardım eder."

Dedesi başını iki yana salladı, "Hiç sanmıyorum." dedi. "Hatırlarsan Batuhan'ın annesi senin onlara gitmeni istemişti çünkü Batuhan'ın kardeşlerine bakması ve annesine yardım etmesi gerekiyor."

Eren, kuyruğunu sallayan ve artık kurumuş olan olan Badem'in yanında bir süre sessizce durduktan sonra, "Belki kulübeyi hızlıca yapıp bitirirsek ben de Batuhan-

'lara gidebilirim" dedi. Bademe bakıp ona sarıldı ve "Ne olursa olsun, bir sonraki yağmura kadar Bademe bir kulübe yapmak istiyorum." dedi.

Yerler kururken Eren, dedesi ve Badem hep beraber oturup köpek kulübesini tasarlamaya başladılar. Dedesi, "Kulübeyi Bademin ölçülerinden biraz daha büyük yapalım ki içinde rahatça hareket edebilsin. Ama çok da büyük yapmamalıyız. Yoksa içerisi ısınmaz." dedi. Bademin ölçülerini almak kolay olmadı çünkü sürekli hareket ediyor ve ellerindeki şerit metreyle oynamak istiyordu. Eren ve dedesi, zor da olsa sonunda istedikleri ölçüleri alabilmişlerdi. Bademin boyu, yerden omuzlarına kadar 75cm idi. Boynu ve başı da 30cm idi. Kuyruğundan göğsünün ön tarafına kadar olan uzunluk ise 77 santim çıkmıştı.

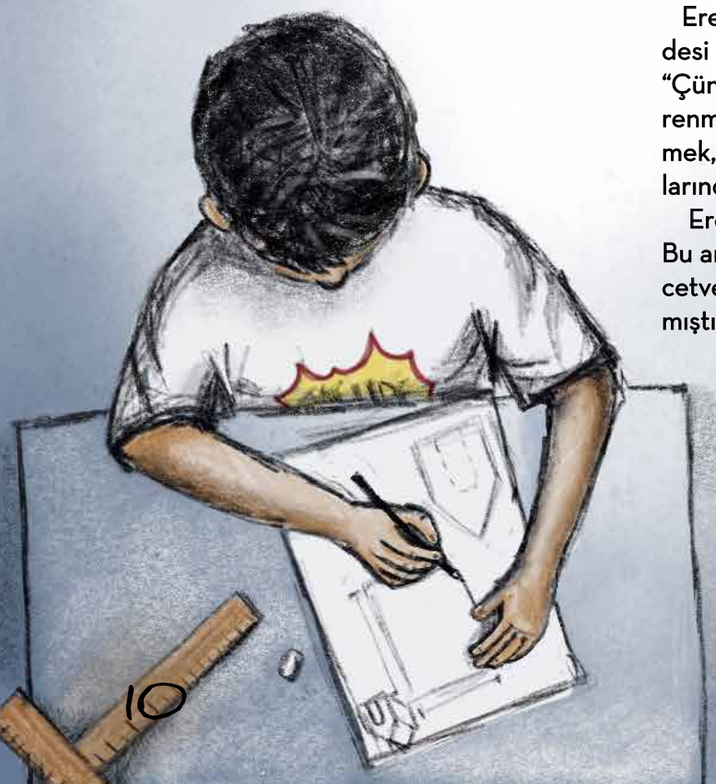

Dedesi, ölçüleri aldıktan sonra boş bir kağıt, kurşun kalem ve gönye getirdi. Eren, dedesinin emekliye ayrılmadan önce inşaat mühendisi olduğunu biliyordu ve bu işi yaparken gözlerinin nasıl sevinç ve neşeyle ışıldadığını görebiliyordu.

Dedesi, "Zeminle işe başlayalım" dedi. "Kulübenin geri kalanı için kullanacağımız şablon, bu zemin olacak." Daha sonra gönyeyi Eren'e uzattı ve nereye, hangi uzunlukta çizgiler çizeceğini gösterdi.

Eren, yanlışlıkla cetvelden kaçırdığı bir çizgiyi silerken, "Dede, bunu sen yapsan işimiz daha çabuk bitmez miydi?" diye sordu.

Dedesi gülümsedi, "Evet, belki işimiz daha çabuk biterdi ama bu kadar iyi olmazdı."

Eren şaşırmıştı, "Niye ki?" dedi. Dedesi Eren'in kafasını işaret ederek, "Çünkü o zaman SEN, bir şey öğrenmemiş olurdun." dedi. "Öğrenmek, bir projenin en önemli parçalarından biridir. Bunu sakın unutma!"

Eren başıyla dedesini onayladı. Bu arada,kulübenin yan duvarını cetvelle düzgünce çizmeyi başarmıştı.

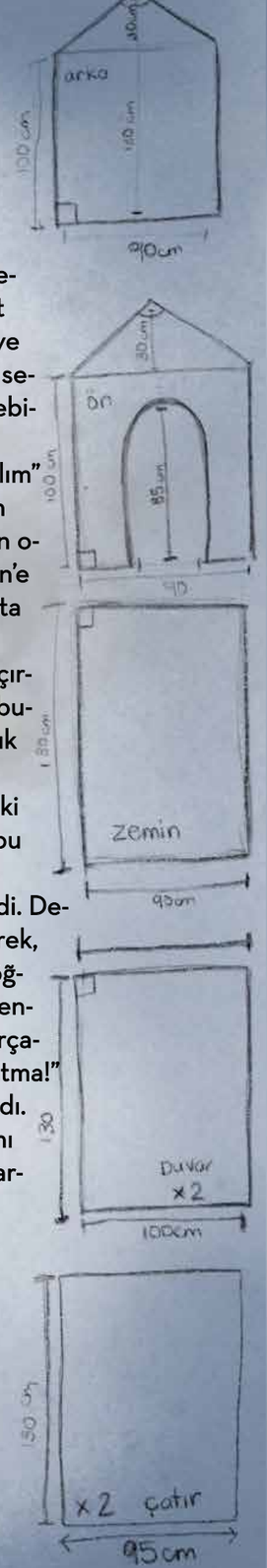

Çizimleri bittiğinde yağmur da dinmişti. Erenle dedesi malzemeleri almak üzere barakaya geçtiler. Dedesi 2'ye 2'lik ve 2'ye 4'lük çam kerestelerini dışarı aldı ve Eren'e barakanın diğer tarafından biraz daha tahta getirmesini söyledi.

Eren, diğer tarafa tahtaları almaya gitti. Ancak oraya gittiğinde tahtaların üzerinde çok fazla talaş olduğunu fark etti.

"Dede, sen burada zımpara mı yaptın? Baksana, tahtaların üstü talaş kaplı." dedi.

Dedesi Eren'in yanına gelip tahtalara baktı. "Tabii ya, nasıl da düşünemedim!" dedi, "Burası kulübenin nemli kısmı. Yani tahta kurtlarının yuvalanması ve yaşaması için mükemmel bir yer. Maalesef bu tahtaları kullanamayacağız. Aslında onları yaksak daha iyi olur..."

Eren tahta plakalara baktı. "O kadar da kötü görünmüyorlar dede. Talaşları silkeleyip kullansak ne olur?"

"Talaşları süpürürüz ama bu tahta kurtlarını yok etmez. Bu talaş, larva halindeki küçük tahta kurtları yüzünden oluşuyor. Bu hayvanlar, tahtaları kemirerek kendilerine iç kısımlarda yuva yapıyorlar." Dedesi birkaç deliği işaret ederek, "Şu delikleri görüyor musun? Plakaların içlerinde bundan çok daha fazla ve büyük delikler vardır. Eğer kulübeyi yapmak için bu tahtaları kullanırsak, günün birinde Bademin evi başına çöker!" dedi.

Eren hayal kırıklığına uğramıştı. Bu tahtalar olmazsa ellerindeki ahşabın kulübe yapmaya yetmeyeceğini biliyordu. "Peki, sadece yetmeyen yerlere bunlardan koysak nasıl olur? Öbür türlü elimizdeki tahtalar az gelecek." dedi.

Dedesi Eren'e sarıldı. "Bu tahtaları kullanarak işi riske atamam. Tahta kurtları hızla sağlam tahtalara da sıçrar ve Bademin evini yavaş yavaş yiyip bitirmeye başlarlar. Çok üzgünüm ama bu tahtalarla yapabileceğimiz tek şey, onları yakmak."

Eren sessiz bir biçimde kemiğini çiğnemekte olan Bademe bakıyordu. Bir anda dedesi parmağını şıklattı ve "Belki de sen şehre dönmeden önce bu projeyi bitirmemizi sağlayacak bir şeyler bulabiliriz!" dedi.

Eren umutla dedesine baktı ve "Gerçekten mi?" diye sordu, "Ne yapabiliriz peki?"

Dedesi, "İçerde biraz sedir ahşabım olacak. Tahta kurtları sedir ağacından hoşlanmaz. Sedir ahşabı, bu yüzden çok pahalıdır. Ben onlardan kendime kitap rafı yapmayı düşünüyordum. Ama şimdi bizim dört ayaklı prensesin bir eve ihtiyacı var ve ben bu evi yapmak için bir gün daha bekleyemem!" dedi.

Ancak yine de projenin ertesi güne kalması gerekti çünkü dedesi sedir ahşabını dışarı çıkarmadan önce içi kurt dolu çam levhaların hepsini yakmak istiyordu. Ertesi gün kahvaltıdan sonra Eren ve dedesi tekrar işe koyuldular. Bu kez dedesinin sedir ahşaplarını kullanacaklardı. Kesip, delip, çivi çakarak sırasıyla önce zemini, sonra yan duvarları, en son da çatıyı tamamladılar.

Dedesi tatminkar bir bakışla, "Yarın da bunu güzelce boyarız." dedi. "Boyası kurur kurumaz da içine battaniyeleri sereriz. Sen o zaman Bademin sevincini bir gör!"

Bir köpek kulübesinin nasıl tasarlanıp inşa edileceğini öğrenen Eren, şimdi de fırçayla düz ve geniş vuruşlar yapmak ve fırçayı özellikle çatlaklara doğru iterek boyayı sürmek gibi ahşap boyama inceliklerini öğreniyordu. Badem, burnunu boya kova-

sına sokmanın iyi bir fikir olmadığını, dedesi ise boya kuruyana kadar Badem'i bağlı tutmanın iyi olacağını öğrenmiş oldu. Babaanne projenin tamamen dışında kalmak istemiyordu. Günün sonunda, boya kuruduktan sonra, babaannesi kendi boya setini çıkardı ve kulübenin kapısına Badem'in adını yazdı. Yazının etrafına çiçek açmış badem ağacı dalları çizmişti. Daha sonra içeriye gidip Badem'in kulübesine koymak için eski bir kamp battaniyesi getirdi.

"Siz benim güzelim battaniyelerimi Badem'in kulübesine sermeden önce ben hemen bunu getireyim dedim!" diyerek dört ayak üzerinde kulübeye girdi ve battaniyeyi zemine serdi. Tam geri geri dışarı çıkıyordu ki "çıt" diye bir ses duydu. Kafasını çevirir çevirmez gülerek fotoğrafını çeken eşini gördü. Eren, gülmekten yerlere yatıyordu. Öyle ki, yanlarında duran Badem'in ayaklarının dibine düştü.

"O fotoğrafı "sosyal medyada" bir görürsem, ikiniz de bir hafta boyunca kendi yemeğinizi kendiniz yaparsınız ona göre!" dedi babaannesi.

Badem koşarak gidip babaannenin yüzünü yaladı. Babaanne önce şaşırdı ama sonra o da onlarla birlikte gülmeye başladı. Bir süre sonra Badem dahil herkes kulübenin girişinde duruyordu. Dede sürekli "Gir kızım içeri, burası senin evin! Haydi bakalım prenses, şatonun tadını çıkar!" diyordu.

Ama Badem içeri girmemekte diretiyor, dışardan kulübenin etrafını koklamakla yetiniyordu. Eren bir anda "Tamam!" dedi. "Ben onun niye içeri girmediğini anladım galiba." Koşarak eve gitti ve kısa bir süre sonra elinde kendi battaniyesiyle çıka geldi. Hızla kulübeye girdi ve zemindeki eski kamp battaniyesini çıkarıp yerine kendi battaniyesini serdi. Köpek evinden çıkarken dedesinin fotoğraf makinesinden gelen "çıt, çıt, çıt" sesleri duyuluyordu. Eren Badem'e "Gel kızım, şimdi oldu bak. Bu battaniye senin olsun, haydi içeri gir!" dedi.

Badem girişi tekrar kokladıktan sonra yeni evine girdi. Babaannesi, dedesi ve Eren neşeyle çığlık attılar. Tam o sırada Badem, ağzında Eren'in battaniyesiyle dışarı çıktı ve onu getirip Eren'in ayağının dibine bıraktı.

Babaannesi başını geriye atıp gülerek, "Bu köpek hangi eşyanın kime ait olduğunu gayet iyi biliyor" dedi. Eren battaniyeyi yerden alıp tekrar kulübenin içine serdi. Badem tekrar içeri girdi, battaniyeyi ağzına aldı ve getirip Eren'e verdi.

Bu olay tam üç kez tekrarlandıktan sonra dedesi "Pekala," dedi. "Bu prensese kendi sarayında oturmaya alışması için biraz zaman verelim. Muhtemelen kimse bakmıyorken içeri girecek, ne var ne yok bakacak ve yeni yerine öyle alışacak."

Eren battaniyesini eve geri götürürken üzüntüsü belli oluyordu. "Sence kulübeyi niye sevmedi dede?" diye sordu.

Dedesi elini çenesine koyup bir süre düşündü. "Bence henüz o kulübenin kendine ait olduğunu anlamadı. Biliyorsun, o kulübeyi yapmaya çalışırken bizi hep izledi. Onun görevi bizi ve bize ait olan şeyleri korumak. Onun anlamadığı şey şu; bize ait olan bu küçük ev, aslında onun da evi!"

Eren'in kafası karışmış gibiydi.

Dedesi durup uzaktan görünen tarlaları ve dağları işaret etti. "Tüm bu güzellikleri görüyor musun oğlum? Bütün bunları Tanrı yarattı ve tadını çıkarmamız, beslenmemiz, kışın ısınıp yazın serinlememiz için bize verdi. Ama çoğu insan bunun farkında değil. Mutlu olmak için para gibi, güç gibi şeylere yöneliyorlar. Ben şehirde mühendislik yaparken böyle insanlarla çok karşılaştım. İşte bu yüzden babaannenle beraber köyümüze dönüp Tanrı'nın bize kendiliğinden verdiği şeylerin tadını çıkarmaya karar verdik."

Eren, kafası karışık bir biçimde başını kaşıdı. Sonunda "Peki, Badem'i o kulübenin ona ait olduğuna nasıl ikna edeceğiz?" diye sordu.

"Güzel soru. Ama cevabı ben de bilmiyorum!". Dedesi hafifçe Eren'in omzuna vurdu. "Bunun için dua et. Tanrı bu sorunla uzun zamandır uğraşıyor. Eminim sana bir fikir verecektir."

İki gün sonra yeni bir yaz fırtınası koptu. Eren, dedesi ve babaannesi mutfakta öğle yemeklerini bitirmek üzerelerdi ki gök gürlemeye başladı. Üçü birden koşarak oturma odasının penceresine yöneldiler. Saniyeler içerisinde yağmur damlaları çatıyı dövmeye başlamıştı. Badem'in sonunda kulübesine sığınmaya karar vereceğini umarak camdan dışarı baktılar ama tıpkı önceki fırtınada olduğu gibi Badem evdekileri korumak üzere bir anıt gibi dimdik dışarda duruyordu.

Birden Eren'in aklına bir fikir geldi. Odasına koşup battaniyesini aldı ve ona sarınarak Badem'in yanına gitti. Babaannesi gitmemesi için ona seslenmek istedi ama yağmur öyle gürültülü yağıyordu ki Eren onu duymadı bile. Babaannesi onun peşinden gitmek üzere kapıya yöneldi ama dedesi onu durdurdu. "Dur bakalım" dedi gülümseyerek, "Galiba bizim oğlan Tanrı'dan işe yarar bir tavsiye almış. O, kocaman kalbi olan çok zeki bir çocuk. İzleyelim bakalım ne yapacak..."

Babaannesi ve dedesi gözlerinde mutluluk gözyaşlarıyla torunlarını izlediler. Eren koşarak Badem'in yanından geçip köpek kulübesine girmişti, tabii onu gören Badem de arkasından... Şimdi Badem de Eren de Tanrı'nın kurduğu bu eve sığınmış, yağmurun dinmesini bekliyorlardı.

SORU YORUM

Acaba Tanrı bütün gün ne ile uğraşır?

SORU

KUTSAL KİTAP OKUMASI

Mezmur 115:3

DUA

Tanrım ne kadar yüce ve güçlüsün. Senin işlerin harikadır. Ellerinin eseri olan beni yarattığın için şükrederim. Yarattıklarını korumak için bana yardım et. İsa Mesih aracılığı ile açtığın Cennet yolu için çok teşekkür ederim. Bu yoldan çok kişi yürüsün ve son yargıdan geçebilsinler diye dua ederim. AMİN!

BU KONUYU KONUŞALIM

Eğer Tanrı her gün biz insanlar için bir çok şey yapmakta ise sen Tanrı için günlük hayatın içinde ne yapabilirsin?

Bazen biz insanlar gözümüzde Tanrı'yı çok uzakta ve kendi keyfine bakan bir kral gibi canlandırabiliriz. Ancak ne iyi ki Tanrı'mız böyle değildir. Aslında Tanrı biz günah içinde yaşayan insanlara karşı umursamaz olabilirdi. Ama O bizimle ilgili bir çok iyi şeyler yapmayı sever. O her şeyi yaratan Tanrı olduğu gibi aynı zamanda yarattıklarına iyi bakan ve yaratılışın tüm ihtiyaçlarını sağlayan yüce Tanrı'dır. Her bir insanın dularını dinler, ihtiyaçlarını sağlar, yağmur yağdırır, güneşi doğurur... Tüm kainatı bir düzen içinde tutar. Ayı, yıldızları, galaksileri O yarattı. Meyve ve sebzelerin ürün vermesini sağlayan bile O'dur. Hem de insanların gelecekte alacakları kutsama ya da maruz kalacakları yargı için de etkindir. Ama ne iyi ki Tanrı'mız tüm insanların kurtuluşa erişmelerini isteyen merhamet dolu bir Baba'dır. İnsanlar aracılığı ile kurtuluşa erişsinler diye Tanrı, Oğlu İsa Mesih'i de gönderendir... Yücelik ve saygı O'na sunulmalıdır.

YORUM

EZBER AYETİ

"Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz..." Romalılar 8:28

EYLEM

Çevrende Tanrı tarafından yaratılmış olan bir kaç şeyi incele ve üzerinde düşün. Aynı zamanda kendi hayatında Tanrı'nın neler sağladığını düşün. Bu iki konu hakkında Tanrı ile dua aracılığı ile konuş!

ELİŞİ

Elişine başlamadan önce malzemelerimizi hazırlayalım.

Topladığınız deniz kabuklarının arasından en uygun ve düzgün olanını seçin.

Asetat kalemlerini kullanarak fotoğrafta ki gibi benekler ile süslemeler yapın.

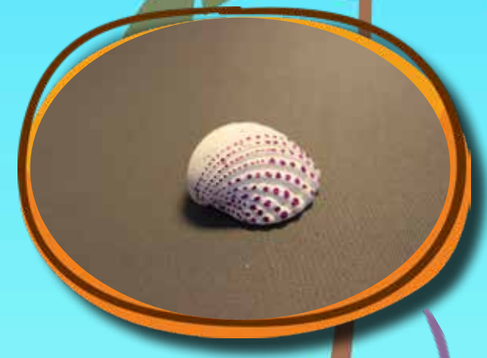

Birkaç renkle de uygulama yapabilirsiniz.

Deniz Kabuğundan Melek Yapıyoruz!

Merhaba sevgili çocuklar; Umuyoruz ki yaz tatiliniz keyifli geçmiştir. Tatilde deniz kabukları topladığınızı düşünerek size yeni elişi önerilerileri sunuyoruz. Topladığınız deniz kabuklarıyla harika elişleri yapabilirsiniz. Biz sizin için bir örnek veriyoruz. Malzemeleri hazırlamaya başlayalım öyleyse.

Gerekli Malzemeler:

- **Deniz kabukları**
- **Makas**
- **Silikon Tabancası (yapıştırıcı)**
- **Renkli Asetat Kalemi**
- **İri boncuk**
- **Kurdele**

Süslemeleri yaparken, en dar kısımdan minik noktalarla başlayarak, kabuğun genişleyen bölümüne doğru noktaları irileştiriyoruz.

Meleğin kanatlarını oluşturacak kurdeleyi fiyonk haline getirin.

Kurdelenin fazla kısımlarını keserek silikon tabancası ile kabuğa yapıştırın.

Son olarak seçmiş olduğunuz boncuğu da meleğin baş kısmını oluşturacak şekilde yapıştırıp kurumasını bekleyin.

KUTSAL KİTAP ve Arkeoloji

Cehennem Vadisi Gehenna

Cehennemi nasıl hayal edersiniz? Hiç bitmeyen, yanıp tükenmeyen bir ateş olarak mı? Aslında ateş cehennemi anlatmak için kullanılan bir resimdir. Cehennemi cehennem yapan orada ateş olmasından ziyade insanın sonsuza dek Tanrı'nın varlığından uzak kalıp mahvolmasıdır (2.Selanikliler 1:9). Bu ne kadar üzücü bir durum öyle değil mi? Hiç karanlıkta tek başınıza herkesten ve herşeyden uzak kaldığınız korkutucu anlar yaşadınız mı? Bu durumun sonsuza kadar sürdüğünü hayal edebiliyor musunuz? Ne kadar acı bir durum öyle değil mi? İşte bu acı durumu anlatmak için Tanrı Kutsal Kitap yazarları aracılığıyla ateş imgesini kullanmayı uygun görmüş.

Cehennem kelimesi İbranice "Gehenna"dan gelir. Bu kelimenin kökeni ise Yeruşalim'in dışında bulunan Hinnom vadisidir. Hinnom vadisi Yeruşalim şehrinin en düşük rakımı olan yerdi. En yüksek ra-kım ise Siyon tepesine bulunan tapınaktı. Tapınaktaki en kutsal yer Tanrı'nın tahtını ve varlığını temsil ediyordu. Bunun için Hinnom vadisi aslında Tanrı'nın varlığından uzak ve onun bereketinden yoksun kalma durumunu temsil ediyordu.

Hinnom vadisini diğer vadilerden farklı kılan başka bi özellik Yeruşalim şehrinin çöplüğü olmasıydı. İnsanlar buraya çöpleri veya yararsız buldukları şeyleri atarlardı. Burada biriken çöpler ise yakılırdı. Yeremya peygamber bu vadinin aslanda lanetli olduğunu ve bir gün bu çöpler gibi tövbe etmeyen insanların da yargılanacağını bildirdi.

Kutsal Kitap yazarları bu çöplük imgesiyle, tövbe etmezsek aslında bizim sonumuzun da bu çöpler gibi olabileceğini anlatmak istiyorlar. Neden? Çünkü insanlar Tanrı'ya sırt çevirerek yararsız hale geldiler. İnsan yaratıldığında bir görev ile yaratıldı: Tanrı'nın yüceliğini ve görkemini yansıtmak. Fakat günah işleyerek insan bozuldu. Bozulan ve kırılan bir aynanın kaderi çöpe atılmak ve yakılmaksa; bize de aynısı oldu. Yalan söyleyerek, çalarak, küserek, öfkelenerek, anne babamıza saygısızlık ederek bozulduk. Kaderimiz çöpe atılmaktır. Ama hikaye burada bitmiyor, çünkü Tanrı bizim gibi değil ve bizim gibi düşünmüyor. Biz bozuk aynaları çöpe atarız, ama Tanrı bizi o kadar seviyor ki, O aynaları atmak yerine tamir etmeyi seçti. Tanrı bunu İsa Mesih ile yapıyor. İsa Mesih'e tövbe ile teslim olan her kişi Tanrı'nın tamirci ellerinden geçiyor ve çöplüğe atılma kaderinden kurtuluyor!

Yani Tanrı bizi yargı ateşinden İsa Mesih sayesinde kurtarıyor! Bu ne kadar güzel bir haber öyle değil mi? Üstelik bizi tamir ederek Tanrı'nın güzelliğini, gücü ve görkemini tekrardan yansıtabiliyoruz, onun iyi işlerini yapabiliyoruz ve bunları yaptıkça mutlu o l u y o r u z ! Bundan dolayı Elçi Pavlus şöyle yazar: "İman yoluyla lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır. Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir. Çünkü biz Tanrı'nın yapıtıyız, O'nun önceden hazırladığı iyi işleri yapmak üzere Mesih İsa'da yaratıldık." (Efesliler 2:9-10).

SORU: Uzayda canlı varlıkların olması mümkün mü?

Tanrı ruhtur, O'na tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar. Yuhanna 4:24

CEVAP:

Yeşaya 45:18: Çünkü gökleri yaratan RAB, Dünyayı yaratıp biçimlendiren, pekiştiren, üzerinde yaşanmasın diye değil, yaşansın diye biçimlendiren RAB -Tanrı O'dur- şöyle diyor: RAB benim, başkası yok.

Evet çocuklar günümüzde uzay istasiyonunda oturanlar var. Ama onlar uzayda otursalar da dünyadan geldiler! Kutsal Kitap uzayda var olan bir yaşamdan söz etmiyor. Eğer uzaylılar olsaydı günahın laneti altında oldukları için kurtulma imkanları olmayacaktı (Rom.8). Çünkü yalnızca Adem'in soyu kurtulabilir (1.Kor.15:22-45). Dünya Tanrı'nın altı günde yarattığı yaşamın merkezidir. Tanrı dünyayı 'oturulabilir, yaşanabilir' bir halde yaratmıştır (Yşa 45:18), ve Tanrı 'oturulabilir/yaşanabilir' başka bir yerden bahsetmiyor. İsa Mesih ikinci gelişiyle dünyaya dönecek, başka bir yere değil. Tabii ki melekler, keruvlar ve göklerde başka ruhsal varlıklar var. Tanrı ruhtur (Yu. 4:24); bu yüzden hem fiziksel hem de ruhsal hayatın farklı türlerini var etmiştir. Biz, insan olarak, bedene ve ruha var. Uzay gemileri, uydular ve başka insansız uzay araçları hiç planlamadan bir kaç bakteri türünü uzaya götürdüler. Tabii ki Mars'a giden insansız uzay roketleri bakterisiz değildiler. Küçük mikroplar uzayda yaşıyorlar. Ama unutmayın, bütün bu minik canlılar dünyadan uzaya gittiler. Uzayda var olmadılar.

Tanrı İbrahim'e bir oğul ve o oğuldan kocaman bir aile vaat etti. Bu aile, tüm dünya için bereket kaynağı olacaktı. Ama İbrahim ve karısı Sara çocuk sahibi olmak için fazla yaşlıydı.

Yirmi yıl geçti. Yine de, İbrahim, Tanrı'nın vaadine güveniyordu. İbrahim 100, Sara 90 yaşındayken Tanrı vaadini hatırlattı. Sara'nın bir bebeği olacaktı!

Oğulları doğduğunda, Sara öyle sevinçliydi ki güldü. "Tanrı yüzümü güldürdü!" dedi. Böylece oğullarına, 'güler' anlamına gelen İshak adını verdiler.

İshak çocukken, Tanrı İbrahim'i sınadı; İshak'ı Moriya Dağı'na götürüp kurban etmesini söyledi. İbrahim'in kafası karışmıştı; ama yine de Tanrı'ya güvendi.

İBRAHİM'İN BÜYÜK SINAVI

İshak odunu taşıdı, İbrahim ise bıçağı ve meşaleyi taşıdı. Birlikte dağa tırmandılar. "Kurbanlık kuzu nerede?" diye sordu İshak. İbrahim, "Tanrı sağlayacak." diye yanıtladı.

İbrahim odunu sunağa yerleştirdi, İshak'ı bağladı ve odunun üzerine yatırdı. İshak'ı öldürmek için bıçağını kaldırdığında, bir melek ona seslendi: "İbrahim!"

Melek, "Çocuğa zarar verme!" diye bağırdı. "Tanrı, vaadine güvendiğini biliyor. Bak, şurada çalılar var. Bir koç boynuzlarından çalılara takılmış! Bunu kurban et."

Tanrı, İbrahim'e, tüm dünya için bereket kaynağı olacak kocaman bir aile vaat etti.

Ben Kimim?

Merhaba kıvırcık oğlum. Nehir gözlü kızım sen nasılsın bakalım! Yaz bitti okullar açıldı. Heyecanlısınız biliyorum. Ama sizden heyecanlı birisi daha var sınıfınızda. Bilemediniz! Öğretmeniniz de tabi heyecanlıdır ama ben sınıfınızda ki kaynaştırma arkadaşınızdan bahsediyorum. Bu arkadaşınız diğer arkadaşlarınızdan biraz farklı görünebilir İstediklerini anlatamayabilir. Problemleri sizin kadar hızlı çözemeyebilir ama sizden daha hızlı kalpleri kırılır ve daha çok üzülebilir. Sizlerin bu özel arkadaşlarınıza merhametli ve nazik davranacağınızı biliyorum.

Çocuklar ben de yaşıtlarımdan oldukça kısaydım. Arkadaşlarım boyula dalga geçer, eğlenirlerdi. Kalbim öylesine kırılırdı ki; kimsenin olmadığı bir yere gider, gizli gizli ağlardım. Üzüntümden, evde hasta yattığım zamanlar bile oldu. Büyüyünce de boyda onlara yetişemedim ama vergi görevlisi oldum. İşimde o kadar başarılı oldum ki beni şef yaptılar. Evim, bağım, bahçem, sayısız tarlam vardı. Yine de çok mutsuzdum çünkü Yahudi soydaşlarım onlara ayrıcalık yapmadığım için benden nefret ederler, arkamdan "pis cüce" derlerdi. Onların gözünde açgözlü bir vergi görevlisiydim...

Bir gün Eriha'ya bir adamın geleceğini duydum. O adam körlerin gözünü açan, ölüleri dirilten, günahları bağışlayan bir adammış.

"O Tanrı'nın oğluymuş."

Çocuklar: Sizce bu adam beni karşılıksız sever miydi? Benim gibi günahkar bir adamı kabul eder miydi?

İsa'nın geleceği gün şehrin girişine büyük bir kalabalık toplanmıştı. Boyum kısaydı ama aklım uzundu. Tam onların geçeceği yolun kenarında ki, incir ağacına tırmandım. Dallar nemliydi. Mis gibi ağaç kokusu sarmıştı etrafımı. Sanki oturmam için ağacın dalları koltuk gibi ayarlanmıştı. Bir dala oturdum. Kalabalığın bana yaklaşmasını bekledim.

Kalabalığın ortasında beyazlar giymiş bir adam dikkatimi çekti. Yıldızlar kadar parlak bir yüzü vardı. Adeta bir meleği andırıyordu. Sanki konuşmuyor dünyanın en güzel şiirini okuyordu. Ses ve kalabalık bana yaklaştıkça kalbimin tık tık, tık tık sesleri kulağıma kadar ulaşmaya başladı. Tam ağacın altında durdu. Kalbimden başka rüzgar bile susmuştu. Kafasını yukarı doğru çevirdi. Göz göze geldik. Bana ismimle hitap ederek "Çabuk aşağı in!" dedi. "Bu gün senin evinde kalmam gerekiyor."

Sesi yüreğimi sevgiyle doldurdu. Sevinç içinde İsa'yı evime buyur ettim.

Kalabalığın sesi uğultulu gibiydi. "Ama o günahkar. Nasıl olur da İsa onun evinde kalır!" diye söyleniyorlardı.

Evet çocuklar paramın çoğunu yoksullara ve haksız yere aldığım kişiler dağıttım. Tövbe ettim ve ömrüm boyunca İsa'nın yolundan hiç ayrılmadım.

Bakalım kim olduğumu kimler bulabilecek? Cevaplarınızı Kucak adresine göndermeyi unutmayın ki güzel hediyeleri kazanabilesiniz. Hepinizi çok seviyorum ve tek tek her birinizi öpüyorum.

Not: Benim kim olduğumu bulduysanız, ne yapacağınızı biliyorsunuz değil mi? Cevabınızı Kucak ofisi mail adresine gönderin. Adresimiz: kucak@hotmail.com

Geçen sayımızın yanıtı: Pavlus ve Yuhanna'ydı. **Deniz Su Şahin** bizden ödül kazandı.

ÇOCUKLAR İÇİN

Kutsal Kitap Uygulaması

https://www.bible.com/tr/kids

Çocuklar için Kutsal Kitap Uygulaması

Çocuklarınız için harika bir uygulama! Bu uygulama kendi içinde direk olarak dil değiştirme imkanı sunuyor. İlk öncelikle uygulamayı indirmeniz yeterli. Güncellemeyi yaptıktan sonra Ayarlar menüsü altında "Dil"e basın, sonra karşınıza çıkacak 13 farklı dilden dilediğinizi seçebilirsiniz. Seslendirme o dilde duyulacak ve metin o dilde görünecek! Çocuklar için Kutsal Kitap Uygulaması, çocuklara kendi başlarına keyifli bir Kutsal Kitap deneyimi yaşatmak için tasarlanmış, YouVersion'un en yeni uygulamasıdır. OneHope ortaklığı ile geliştirilmiş

Çocuklar için Kutsal Kitap Uygulaması şu ana kadar 9 milyonu aşkın Apple, Android ve Kindle cihazılarına indirilmiştir ve her zaman tamamiyle ücretsizdir. Dünyanın her bir yanından çocuklar Arapça, Portekizce, Çince, Flemenkçe, İngilizce, Farsça, Fransızca, Almanca, Korece, Rusça, İspanyolca, Endonezya dilinde ve şimdi Türkçe olarak tadını çıkartabilirler. Bu güzel haberi lütfen arkadaşlarınız ile paylaşın!

UYGULAMAYI HEMEN İNDİR ve KULLANMAYA BAŞLA!